

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14C/261/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212224155
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2212224155.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred samosudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovenkso, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom 010 11 Žilina, Hodžova 11, v zastúpení: Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom 811 04 Bratislava, Žabotova 2/B, proti žalovanému: C. R., U.. XX.XX.XXXX, U. R. XXX XX N. L. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom: G.. N. I., Q. O. E. I., o zaplatenie 1.786,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31. decembra 2012 sa žalobca domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu istiny vo výške 1.788,66 eur s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 09.03.2011 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.788,66 Eur a žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 46,92 Eur. Nakoľko žalovaný neuhradil žalobcovi zostatok úveru, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru z dôvodu porušenia zmluvných podmienok ku dňu 30.08.2011. Podľa tvrdenia žalobcu, výška nesplatennej istiny je vo výške 1.788,66 Eur. Žalobca dňa 10. júla 2014 predložil na základe výzvy súdu zo dňa 04.06.2014 opravenú žalobu, na základe ktorej si v tomto konaní žiada priznať okrem istiny vo výške 1.788,66 eur, aj obchodný úrok vo výške 123,98 Eur, obchodný úrok vo výške 19,23 % ročne zo sumy 1.788,66 Eur, sumu vo výške 59,92 Eur za poplatky a výzvy, vyčíslený úrok z omeškania ku dňu podania žaloby vo výške 242,26 Eur, úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.912,64 Eur do zaplatenia a trovy konania.

Súd vo veci vydal dňa 8. februára 2013 platobný rozkaz, č.k. 12Ro/572/2012-42, ktorý však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, a z tohto dôvodu predmetný platobný rozkaz dňa 5. novembra 2013 uznesením, č.k. 12Ro/572/2012-49 zrušil a žalovanému ustanovil uznesením zo dňa 30. januára 2014, č.k. 14C/261/2013-56 opatrovníčku v osobe zamestnankyne Okresného súdu Galanta.

Súd žalobu podľa § 79 ods. 4 a 114 ods. 3 O. s. p. spolu s procesnými poučeniami podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku doručil opatrovníčke žalovaného do vlastných rúk, ktorá sa k žalobe nevyjadrila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä pokusom o zmier (č.l. 2), upomienkou (č.l. 3), poslednou upomienkou (č.l. 4), výzvou na predčasné splatenie úveru (č.l. 5, 11,13), Žiadosťou o spotrebný úver (č.l. 6-8), Dohodou o zrážkach zo mzdy (č.l. 14), Úverovou

zmluvou (č.l. 15-20), Sadzobníkom poplatkov (č.l. 21, 37-38, 76-97), upovedomením o podaní návrhu na začatie konania (č.l. 22), výpisom z hlavnej knihy (č.l. 23), všeobecnými podmienkami (č.l. 27-36), vyjadrením žalobcu (č.l. 74-75) a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť;

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd vyhodnotil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným za spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. OZ, zák. o ochrane spotrebiteľa a zák. č. 129/2010 Z.z. úveroch (všetky v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Súd zistil, že žalobcom predložená zmluva (č.l. 15-20) nie je opatrená dátumom uzavretia, a preto predmetnú zmluvu posúdil podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase, ktorý žalobca v návrhu označuje za dátum uzavretia zmluvy a zistil, že v zmluve absentuje údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (vyjadrený konkrétnym dátumom), o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pre uvedené nedostatky s poukazom na § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 120 O.s.p., Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojitelnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhli.

Ak nejde o veci uvedené v odseku 2, súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie účastníka. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy, a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Zásadne nevykoná dôkazy, ktoré nemajú význam pre vec samu alebo ktoré by potvrdzovali len zhodné tvrdenia účastníkov (§ 120 ods. 3). O nevykonaní dôkazov súd rozhodne uznesením a vysvetlí svoje rozhodnutie aj v rozhodnutí o veci samej, spravidla v rozsudku. Podľa zmenenej úpravy súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, než navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z dôvodovej správy k tejto zmene sa nedočítame, prečo sa zvolilo toto riešenie a ani to, akými úvahami sa má súd spracovávať pri výnimočnom vykonávaní aj iných než navrhnutých dôkazov. Výnimočnosť je tak vysvetlená len v zákone uvedením predpokladu, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takto sa však z výnimočnosti stáva pravidlo, pretože vždy pôjde o dôkaz, ktorý má význam pre rozhodnutie vo veci. Vynára sa aj otázka, ako sa vyrovná odvolací súd s námietkou účastníka, že bol vykonaný iný než navrhnutý dôkaz, napriek tomu, že nešlo o výnimočnú situáciu, ktorú predpokladá zákon. Súčasne sa nastoľuje aj otázka rovného postavenia účastníkov, ak v prospech navrhovateľa sa taký dôkaz vykoná a v prospech odporcu nie, hoci sa ukáže, že taký dôkaz vyplynul z výsledkov dokazovania.

V nesporových konaniach účastník nenesie žiadne dôkazné bremeno. Nemá ani žiadnu dôkaznú povinnosť, pretože v nesporovom konaní sa uplatňuje vyšetrovacia procesná zásada, ktorej obsah realizuje súd. Účastníci nesporového konania majú len také procesné povinnosti, ktoré vo všeobecnosti prispievajú k dosiahnutiu jeho účelu, najmä povinnosť súčinnosti a povinnosť nespôsobať zbytočné prieťahy v konaní.

Platná procesná úprava (§ 120 ods. 2 a 3) to vyjadruje tak, že vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojiteľnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev (§ 200e) je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí. V týchto veciach si súd nemôže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. V nesporovom základnom konaní sa nemôže uplatniť ani § 120 ods. 4.

Poučovacia povinnosť podľa tohto ustanovenia je do určitej miery obdobná poučovacej povinnosti súdu v rámci prípravy pojednávania. Súd je povinný pred procesným rozhodnutím o skončení dokazovania alebo pred rozhodnutím bez nariadenia pojednávania poučiť účastníkov v rozsahu, ktorý sa týka - času, do ktorého možno predložiť alebo navrhnúť dôkazné prostriedky, - dôsledku nesplnenia tejto povinnosti, t.j. o tom, že na neskôr predložené alebo označené dôkazy a skutočnosti súd neprihliadne, pričom zrejme ide len o opravný, odvolací súd, čo vyplýva z toho, že po vyhlásení uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, už dokazovať nemožno a do úvahy prichádza len postup účastníka v odvolacom konaní, - významu a použiteľnosti neskôr predložených alebo označených dôkazov a skutočností len v rozsahu a za podmienok uvedených v § 205a.

Predovšetkým treba uviesť, že splnenie tejto poučovacej povinnosti má rozhodujúci vplyv na rozhodnutie vo veci samej, na možnosť napadnúť toto rozhodnutie v riadnom, prípadne aj v mimoriadnom opravnom konaní, pretože jeho obsahom je významné obmedzenie predkladať alebo označovať v ďalšom konaní dôkazné prostriedky a skutočnosti, hoci objektívne existujú (tzv. neúplná apelácia). Účastníci majú predložiť alebo označiť všetky dôkazy a skutočnosti.

Súd v predmetnom konaní vyzval žalobcu dňa 04.06.2014, aby predložil predmetnú zmluvu, na základe ktorej požaduje od spotrebiteľa peňažné plnenie, aby uviedol ako k žalovanej istine dospel, z akých jednotlivých čiastkových nárokov pozostáva žalovaná suma, ako k jednotlivým čiastkovým sumám dospel, koľko, kedy a akou formou žalovaný vykonal jednotlivé úhrady, ako boli ním vykonané platby započítané, na aké čiastkové nároky a prečo a aby predložil súdu splátkový kalendár, z ktorého je zrejme, koľko žalovaný skutočne čerpal a koľko uhradil. Na výzvu súdu reagoval žalobca tak, že dňa 10.07.2014 predložil súdu presnú špecifikáciu žalovanej sumy, avšak nepredložil súdu žiadaný splátkový kalendár a ani sa nevyjadril k tomu aká prekážka mu bráni v jeho predložení. Súd vzhľadom na tieto skutočnosti ako aj vzhľadom na skutočnosť, že poskytnutý úver sa považuje pre vyššie uvedené nedostatky za bezúročný a bez poplatkov, nevedel posúdiť výšku skutočného dlhu žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ods. 2, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď po procesnej stránke bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, v konaní si však žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).